

Львівський національний університет імені Івана Франка

у співпраці

Інститут психології імені Г.С. Костюка НАПН України

Інститут права та психології НУ «Львівська політехніка»

Корпорація SoftServe

Львівська регіональна бізнес-платформа

Львівське обласне відділення Всеукраїнської громадської організації

«Товариство психологів України»

Краківський економічний університет (Польща)

Жешівський університет (Польща)

Державна вища техніко-економічна школа ім. Броніслава Маркевича у Ярославі (Польща)

ЗО «Білоруський державний економічний університет» (Білорусія)

Віденський приватний університет Вебстера (Австрія, Італія)

Школа стійкого підприємництва Фонду Горста Рогуша (Німеччина)

ФІЛОСОФСЬКО-ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЛІДЕРСТВА В БІЗНЕСІ, ОСВІТІ ТА ДЕРЖАВІ

**Збірник тез
IV Міжнародної науково-практичної
конференції**

15 березня 2019 року

Львів, СПОЛОМ, 2019

УДК 378.4.03:316.46
Філ 51

**"Філософсько-психологічні аспекти лідерства в бізнесі, освіті та державі",
міжнародна наук.-практ. конф. (2019; Львів).**

Збірник тез IV Міжнародної науково-практичної конференції "Філософсько-психологічні аспекти лідерства в бізнесі, освіті та державі", 15 березня 2019 р. / за ред. В. П. Мельник ; відповід. за вип. Н. І. Жигайло, Ю. В. Максимець. – Львів : СПОЛОМ, 2019. – 180 с. : рис. , табл. – Бібліогр. в кінці ст.

ISBN 978-966-919-472-5.

Для науковців, викладачів та студентів вищих навчальних закладів.

ISBN 978-966-919-472-5.

© Автори тез, 2019
© В-во "СПОЛОМ", 2019

The specificity of social entities makes social capital particularly important to them and constitutes their strategic assets, even more valuable than other groups of assets. The level (scale) of social capital means that social enterprises have the ability to mobilize groups to act in accordance with statutory objectives, the ability to cooperate, establish relationships, ability to raise funds, and the ability to achieve social successes.

Recognition of social capital understood as intangible assets as equal in relation to material assets is necessary especially for social entities that do not generate a permanent profit, but are focused on meeting needs in those areas that the public sector can not cope with, and the private sector is not interested in them. Social entities, although they are not profit oriented, have to raise funds to achieve their goals. They fulfill very important functions supporting social and economic order, especially local communities. They represent the interests of various groups and communities, provide services, and produce goods for many recipients, especially those who are economically weakest, who often would not have a chance to buy them. Social entities contribute to solving many social problems unattractive on the market, therefore the successes of social enterprises require professional skills, great determination, entrepreneurship, creativity, commitment, trust. Carrying out an effective activity requires not only financial resources, but above all a high level of social capital, which, by establishing relationships based on trust, will ensure the implementation of socially useful goals.

Social capital in social economy entities is a key resource in achieving success, because its level very often determines the success or failures of undertaken undertakings. Social capital influences the development of society through such activities as: the process of socialization, transfer of knowledge and life experiences to other people / societies, passing specific moral and ethical attitudes. Intensifies cooperation between members of society; expanding social trust and providing a level of innovation and entrepreneurial culture.

Адамська З.М., Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ТРЕНІНГ ЯК ФАСИЛІТАТИВНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ДЛЯ РОЗВИТКУ ФАСИЛІТАТИВНИХ ЗДІБНОСТЕЙ МАЙБУТНЬОГО ПСИХОЛОГА

Сьогодні, коли наша держава переживає чи не найскладніший період своєї історії – період відстоювання своєї незалежності, своєї ідентичності і власної суб'єктності як нації, сучасна людина особливо гостро відчуває потребу в кваліфікованій психологічній допомозі. Згідно з дослідженнями сучасних науковців (Г. Берулава, О. Бондаренко, Г. Радчук, П. Лушинта ін.) «зміст психологічної допомоги полягає у забезпеченні емоційної, смислової та екзистенційної підтримки людини або суспільства в ситуаціях ускладнення, які виникають під час їх особистісного та соціального буття» [2, С.10]. Звертається увага й на те, що вплив психолога повинен бути спрямований не на «формування» і корекцію особистості з позиції об'єктного маніпулювання, а на створення умов для її розвитку через задоволення її базових потреб (потреби в комфортних міжособистісних стосунках, які забезпечують бажаний для суб'єкта соціальний статус; потреби в розумінні; потреби в наявності життєвих цілей і смислів; потреби в пізнанні оточуючого світу; потреби в реалізації творчого потенціалу тощо) [1]. Саме тому, на думку більшості сучасних науковців, які відстоюють ідеї гуманістичної (суб'єктної) парадигми (Г. Абрамова, О. Бондаренко, Г. Берулава, С. Братченко, З. Карпенко, Д. Леонт'єв, О. Лідерс, В. Панок, Г. Радчук, В. Татенко та ін.), основним завданням психолога сьогодні є фасилітативний супровід розвитку особистості з метою створення необхідних психологічних умов, які забезпечать формування механізмів самонавчання і самовиховання, сприятимуть найбільш ефективному і гармонійному

саморозвитку особистості.

Здійснений нами теоретико-методологічний аналіз (Г. Бєрулава, С. Братченко, Е. Гуцало, О. Кондрашихіна, Г. Радчук, К. Роджерс, М. Савчин, Д. Фрейберг та ін.) дозволив визначити фасилітативні здібності майбутнього психолога як інтегральне поєднання мотиваційно-ціннісного, когнітивного, особистісно-рефлексивного і діяльнісного компонентів, яке виявляється у здатності забезпечувати власне ефективне функціонування, становлення, розвиток, і сприяти повноцінному розвитку іншої людини. У цьому контексті фасилітативними здібностями майбутніх психологів ми визначаємо самоактуалізованість, осмисленість життя, внутрішню мотивованість, рефлексивність, самоповагу та саморозуміння, автентичність, емпатійність, впевненість в собі, відповідальність, здатність до прийняття, поваги та розуміння інших, до допомоги та підтримки; здатність створювати особливі умови для розвитку особистості.

Водночас розвиток фасилітативних здібностей майбутнього психолога неможливий поза межами самого фасилітативного середовища. Зокрема, К. Роджерс і Дж. Фрейберг на противагу пасивному, одноманітному і стандартизованому, пропонують активне, насичене, сповнене любові і довіри освітнє середовище. Саме таке фасилітативне середовище спонукає студентів до спільного навчання, до ініціативи та активності, до нових ідей і творчості, до усвідомлення власної відповідальності [5]. Фасилітативне середовище забезпечує свободу творчості, відчуття самостійності і відповідальності, позбавлення від необхідності хитрувати, усвідомлення власних здібностей і слабкостей, а також можливість скеровувати і регулювати процес власного навчання та саморозвитку. Таке середовище тепле, творче, сповнене турботою, довірою і повагою, сприятливе для самостійного і осмисленого навчання, для розвитку свободи і відповідальності.

Необхідними і достатніми умовами, які забезпечать фасилітативний супровід особистості, К. Роджерс і Дж. Фрейберг називають:

- конгруентність – коли досвід навчання стає реальністю для учня/студента, а фасилітатори його навчання – це реальні люди, які не ховаються за тією чи іншою соціальною роллю «вчителя», «викладача», «наставника» тощо;
- безумовне позитивне прийняття учня/студента;
- емпатійне розуміння – вміння бачити світ очима учня/студента;
- рефлексія – здатність фасилітатора вдумливо ставитися до наявних умов і адекватно реагувати на них в інтересах учнів/студентів;
- усвідомлення – здатність учня/студента бачити в освітньому середовищі конгруентність, прийняття, емпатію і рефлексію [5].

Повноцінна реалізація зазначених умов, на нашу думку, можлива в контексті соціально-психологічного тренінгу, психологічний вплив якого ґрунтується на активних методах групової роботи. Однією з особливостей соціально-психологічного тренінгу є те, що він спрямований не тільки на тренування комунікативних умінь чи навичок, психотерапію, а є водночас і різновидом навчального процесу. Під час тренінгу значно ефективніше вирішуються питання розвитку особистості, успішно формуються комунікативні навички. Тренінг дозволяє учасникам свідомо переглянути сформовані стереотипи і розв'язувати свої особистісні проблеми. Як правило, у більшості з учасників тренінгової групи відбувається переосмислення чи зміна внутрішніх установок, вони поповнюють свої психологічні знання, з'являється певний досвід позитивного ставлення до себе, до оточуючих людей і до світу загалом [3].

Саме тому важливим компонентом освітньо-професійної програми підготовки бакалаврів за спеціальністю 053 Психологія, розробленої проектною групою кафедри практичної психології Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка, стала навчальна дисципліна «Соціально-психологічний тренінг» для студентів IV курсу.

Метою навчальної дисципліни «Соціально-психологічний тренінг» є ознайомлення студентів із теоретичними засадами соціально-психологічного тренінгу та розвиток

практичних навичок проведення тренінгових груп. Відповідно основними завданнями вивчення дисципліни стали такі: 1) ознайомити студентів з основною проблематикою курсу; 2) розвивати у студентів вміння підготовки, організації і проведення соціально-психологічного тренінгу; 3) сприяти розвитку навички самопізнання, самоаналізу, рефлексії та почуття власної самоцінності; 4) розвивати комунікативні навички, здатність до суб'єкт-суб'єктної взаємодії; 5) розвивати усвідомлене, емоційно-позитивне ставлення до майбутньої професії.

Навчальна програма спрямована на забезпечення розвитку відповідних компетентностей майбутніх психологів: загальні компетентності – здатність застосовувати психологічні знання у практичних ситуаціях професійної діяльності; знання та розуміння предметної області та специфіки професійної діяльності психолога; здатність організовувати та підтримувати ефективну міжособистісну взаємодію, співпрацювати в команді; здатність до саморозвитку та самовдосконалення, конструктивної критики та самокритики; цінування та повага різноманітності та мультикультурності; фахові компетентності – здатність аналізувати та систематизувати одержані результати, формулювати аргументовані висновки та рекомендації; уміння організовувати та надавати психологічну допомогу (індивідуальну та групову); здатність здійснювати просвітницьку та психопрофілактичну роботу відповідно до запиту; здатність усвідомлювати межі своєї компетентності та дотримуватися норм професійної етики; здатність до особистісного та професійного самовдосконалення, навчання та саморозвитку; навички міжособистісного спілкування та роботи в команді у процесі професійної діяльності; уміння адаптуватися до нових ситуацій та здатність до професійної мобільності [4].

Особливістю даного курсу є сама його структура, яка визначається логікою розгортання процесів самосвідомості та професійного самовизначення майбутніх психологів, які активізуються через особистісне пізнання свого Я, власних бажань, потреб та уподобань, самоаналіз та самоствавлення, визначення життєвих та професійних цілей. Окремими структурними одиницями програми навчальної дисципліни «Соціально-психологічний тренінг» є модулі. Модуль ми розглядаємо як відносно самостійну одиницю, яка є складовою оригінальної конструкції конкретної програми. Кожен модуль має власні цілі, які в сукупності визначають цілісну мету програми. Логіка освітньої програми полягає у тому, що кожен модуль, реалізуючи свою мету, допомагає учасникам поступово усвідомлювати свій суб'єктний потенціал, а далі – і суб'єктність як серцевину повноцінного особистісного та професійного самовизначення.

Програма курсу містить три модулі: «Теоретико-методологічні засади соціально-психологічного тренінгу», «Тренінг майбутнього тренера», «Підготовка і проведення соціально-психологічного тренінгу». Зокрема, модуль 1 «Теоретико-методологічні засади соціально-психологічного тренінгу» спрямований на ознайомлення студентів з основною проблематикою курсу і передбачає вивчення таких тем:

1. Соціально-психологічний тренінг як особлива галузь прикладної психології: історія виникнення тренінгової роботи (зарубіжний та вітчизняний досвід); співвідношення понять «психотерапія», «психокорекція», «навчання» і «тренінг»; категорія «зміни» у тренінгу; цілі та види тренінгової роботи; сфери застосування соціально-психологічного тренінгу; принципи організації соціально-психологічного тренінгу.

2. Соціально-психологічні особливості тренінгової групи: принципи та елементи групової динаміки; стадії розвитку тренінгової групи, криза у розвитку тренінгової групи; поняття про групову згуртованість; групи із спонтанною та керованою динамікою; якісний і кількісний склад учасників тренінгової групи; гомогенність та гетерогенність тренінгових груп.

3. Управління тренінговою групою: ключові інструменти соціально-психологічного тренінгу; особистість тренера; особливості конструювання тренінгової програми; типологія тренінгових вправ.

В модулі 2 «Тренінг майбутнього тренера» умовно можна виділити такі блоки:

«Самоусвідомлення», «Розвиток вмінь та навичок тренера соціально-психологічного тренінгу», які допомагають його учасникам від пізнання свого внутрішнього світу, характеру, особистісних проявів, сильних і слабких сторін, свого місця у міжособистісному просторі поступово здійснювати цілеспрямоване проектування себе у нову професійну роль – тренера соціально-психологічного тренінгу.

Блок «Самоусвідомлення», присвячений усвідомленню учасниками своїх особистісних особливостей і оптимізації ставлення до себе, до своєї особистості, спрямований на здійснення самосприймання, саморозкриття та самоусвідомлення себе як майбутнього тренера соціально-психологічного тренінгу. Він містить вправи, орієнтовані на те, щоб сфокусувати увагу учасників тренінгу на власній особистості, на своїх переживаннях, думках, переконаннях, звичних способах поведінки, на своїх уявленнях про себе і свою у майбутню професію. На цьому етапі перед тренером стоїть завдання створити у групі такі умови і такі ситуації, які б забезпечили кожному учаснику можливість найбільш яскраво, чітко побачити себе як у відображенні власних уявлень і самооцінок, так і у відображенні думок інших людей – учасників групи, оцінити свої особистісні, професійні якості, прислухатися до своїх переживань. Цьому великою мірою сприяє необхідність постійної вербалізованої рефлексії своїх думок і переживань, яка відразу ж збагачується процесами зворотного зв'язку від інших учасників групи.

Блок «Розвиток вмінь та навичок тренера соціально-психологічного тренінгу» спрямований на ознайомлення з основними формами та методами тренінгової роботи та особливостями їх використання у соціально-психологічному тренінгу; на опрацювання стадій розвитку тренінгової групи та аналіз особливостей їх протікання; усвідомлення ключового значення зворотного зв'язку у соціально-психологічному тренінгу та шляхи його реалізації у тренінговій групі; на розвиток у студентів фасилітативних здібностей, необхідних як для майбутньої професії загалом, так і для ефективного тренерства, зокрема. Завершується модуль «Тренінг майбутнього тренера» написанням учасниками тренінгу есе на тему «Соціально-психологічний тренінг з точки зору учасника».

Модуль 3 «Підготовка і проведення соціально-психологічного тренінгу» є логічним завершенням комплексної підготовки майбутніх тренерів в контексті програми навчальної дисципліни «Соціально-психологічний тренінг». На цьому етапі розпочинається робота студента як ведучого групи соціально-психологічного тренінгу. Студенти розробляють спільну програму тренінгу для підлітків, старшокласників або для студентів молодших (першого чи другого) курсів на 10-12 занять, визначають мету, основні завдання та логіку їх реалізації через тематику кожного заняття. Далі за кожним заняттям закріплюються тренери (1 або 2 студентів, залежно від чисельності студентської групи), які його розробляють і реалізують, відповідно до визначеної теми і мети.

Очевидно, що керування першими групами повинно здійснюватися з використанням інтервізії та супервізії. Саме тому проведення тренінгових занять студентами-тренерами початківцями здійснюється під супроводом супервізора (викладача курсу) та інтервізорів, які призначаються зі студентів-четвертокурсників. Після завершення кожного заняття відбувається його ґрунтовне обговорення, яке включає рефлексивний аналіз самими тренерами себе у новій професійній ролі, аналіз інтервізорів та супервізора. Обговорюються способи вирішення тренером групових завдань, тактика його поведінки, особливості взаємодії з групою тощо. Після проведення пробного заняття студенти пишуть есе на тему: «Соціально-психологічний тренінг з точки зору тренера». Враховуючи системний принцип побудови програми курсу «Соціально-психологічний тренінг» ми витримали логіку структурування як тренінгу загалом, так і кожного заняття зокрема. Дотримання цієї логіки сприяє успішному оволодінню майбутніми психологами роллю ведучого соціально-психологічного тренінгу і одночасно сприяє розвитку їх фасилітативних здібностей.

Таким чином, зважаючи на те, що основним завданням психолога сьогодні є фасилітативний супровід розвитку особистості з метою створення необхідних психологічних умов для її найбільш ефективного і гармонійного саморозвитку, важливого значення набуває

розвиток фасилітативних здібностей у студентів - майбутніх психологів. Фасилітативним середовищем для розвитку фасилітативних здібностей майбутнього психолога впевнено можна вважати соціально-психологічний тренінг.

1. Берулава Г.А. *Методологические основы деятельности практического психолога: учеб. пособ.* Москва : Высшая школа, 2003. 64 с.
2. Бондаренко О. Ф. *Психологічна допомога особистості : навч. посіб.* Харків : Фоліо, 1996. 237 с.
3. Петровская Л.А. *Теоретические и методологические проблемы социально-психологического тренинга.* Москва : Изд-во МГУ, 1982. 168 с.
4. ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА «ПСИХОЛОГІЯ». URL: [http://tnpu.edu.ua/about/public_inform/akredytatsiia%20ta%20litsenzuvannia/053_Psychology.pdf\(дата звернення: 27.02.2019\)](http://tnpu.edu.ua/about/public_inform/akredytatsiia%20ta%20litsenzuvannia/053_Psychology.pdf(дата звернення: 27.02.2019))
5. Роджерс К., Фрейберг Д. *Свобода учится.* Москва : Смысл, 2002. 527 с.

Андрійчук І.П., Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

МІСЦЕ КОНСУЛЬТАЦІЙНОЇ ПРАКТИКИ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ

Розвиток України та її суспільної свідомості сьогодні напряму залежить від вмотивованих особистісно-зрілих фахівців своєї справи, одним із чинників становлення яких є освітньо-виховний процес вищих навчальних закладів. Особливу роль у трансформаціях в усіх сферах життєдіяльності українського суспільства відіграють психологи, пріоритетним завданням у формуванні яких має бути активізація їх суб'єктної позиції, яка передбачає вмотивованість та здатність до саморозвитку.

У сучасній вітчизняній психології є чимало досліджень, присвячених різноманітним психологічним аспектам професійної діяльності та професіоналізації особистості загалом (Е. Зеєр, Є. Климов, Т. Кудрявцев, С. Максименко, А. Маркова, Л. Мітіна, Ю. Поваренков, М. Пряжніков, В. Рибалка, Д. Сьюпер, Т. Титаренко, В. Шадріков та ін.) і професійного становлення майбутніх психологів зокрема (Г. Абрамова, З. Адамська, І. Андрійчук, М. Бадалова, О. Бондаренко, Ж. Вірна, Л. Долинська, І. Зязюн, Т. Ільїна, Н. Коломінський, І. Мартинюк, В. Панок, Н. Пов'якель, Н. Пророк, Г. Радчук, В. Семиченко, Л. Уманець, Н. Чепелева, Н. Шевченко, Л. Шнейдер та ін.). Дослідники підкреслюють, що професійна підготовка майбутніх психологів повинна здійснюватись у новій особистісно орієнтованій парадигмі, включати актуалізацію професійно важливих особистісних якостей, орієнтуватись на формування професійної компетентності психолога, а також на створення систем професійних умінь та навичок, які дозволяють досягати професійного успіху, самореалізації, набуття професійної культури спілкування, професійної інтуїції, рефлексії.

Зміст навчання обов'язково має передбачати формування особистості практикуючого психолога. Вивчення психології не може бути зведено до засвоєння інформації та вироблення навичок – воно разом із тим має змінювати внутрішні психічні структури суб'єкта навчання, оскільки основним інструментом у роботі практикуючого психолога є він сам.

Звернемо увагу, що саме в процесі системи практик, які студент проходить навчаючись у вузі, у нього з'являється можливість посилення професійних мотивів самоосвіти та самовиховання. А це створює умови для розкриття можливостей особистості студента, його професійного зростання. Як показує аналіз літератури та досвід, формування пізнавальної активності до обраного фаху, стійкої навчальної мотивації виступає психологічною умовою успішності професійної підготовки студентів та становленню фахівця.

Зміст

<i>Вступне слово</i>	3
<i>Salvatore Giacomuzzi, Sandra Velasquez</i> EARLY SYSTEMIC APPROACHES IN SOCIAL AND LIFE SCIENCES.....	4
<i>Kokhan M., Kehrein E.</i> TRANSFER OF EUROPEAN EXPERIENCE IN THE DEVELOPMENT OF ENTREPRENEURIAL MOTIVATION.....	6
<i>Onufriieva L.A.</i> VALUES-BASED REGULATION OF PERSONALITY'S PROFESSIONAL REALIZATION.....	9
<i>Stanisław Sorys</i> THE ROLE OF NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS TOWARDS DEPENDENT PEOPLE.....	12
<i>Jolanta Stanienda</i> SOCIAL CAPITAL IN THE CONDITIONS OF THE FOURTH INDUSTRIAL REVOLUTION.....	15
<i>Адамська З.М.</i> СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ТРЕНІНГ ЯК ФАСИЛІТАТИВНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ДЛЯ РОЗВИТКУ ФАСИЛІТАТИВНИХ ЗДІБНОСТЕЙ МАЙБУТНЬОГО ПСИХОЛОГА.....	17
<i>Андрійчук І.П.</i> МІСЦЕ КОНСУЛЬТАЦІЙНОЇ ПРАКТИКИ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	21
<i>Андрущишин М.М.</i> ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ ЛІДЕРСТВА ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ФОРМАЦІЇ В ДУХОВНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ТА ІНСТИТУТАХ БОГОПОСВЯЧЕНОГО ЖИТТЯ УГКЦ.....	23
<i>Байда Н.В., Остап А.І.</i> ФОРМУВАННЯ ЗМІН КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ОРГАНІЗАЦІЇ.....	27
<i>Балцезжик Р., Приймак В</i> ЛІДЕРСТВО І ІНФОРМАЦІЙНЕ СУСПІЛЬСТВО.....	29
<i>Баранюк Н.І., Баранюк О.І.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ МЕХАНІЗМУ ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ В ОРГАНІЗАЦІЇ.....	32
<i>Білозерська С.І.</i> ТЕОРЕТИЧНА МОДЕЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ПРОФЕСІЙНОЇ САМОСВІДОМОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ.....	35
<i>Богдан М.О.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСТВА В УМОВАХ ЗМІН.....	38
<i>Боженко Н.Л., Боженко І.М., Боженко М.І., Чубок К.М.,</i> ЛІДЕР І СИНДРОМ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ.....	42
<i>Боженко О.Б., Боженко М.І.</i> ЛІКАР- ЯК ЛІДЕР, ЩО ПРИВОДИТЬ ДО ЗДОРОВ'Я ТА БЛАГОПОЛУЧЧЯ.....	44
<i>Варій М.Й.</i> ВПЛИВ ЗОВНІШНЬО-ПСИХОЛОГІЧНИХ ЧИННИКІВ НА ЕКОНОМІЧНУ БЕЗПЕКУ ДЕРЖАВИ.....	45
<i>Власевич Т.В.</i> ЛІДЕРСТВО У СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ... ..	47
<i>Войцеховська О.В.</i> КОРЕКЦІЯ ТРИВОЖНИХ СТАНІВ МЕТОДОМ КАТАТИМНО-ІМАГІНАТИВНОЇ ПСИХОТЕРАПІЇ.....	49
<i>Газун Г.В., Кошман М.О., Дідух Р.В.</i> ТЕАТР – КУЛЬТУРНИЙ ОСЕРЕДОК ДУХОВНОГО ЗБАГАЧЕННЯ.....	51
<i>Гандзілевська Г.Б.</i> РОЛЬ ЛІДЕРІВ ЛІТЕРАТУРНИХ ОБ'ЄДНАНЬ ДРУГОЇ ТА ТРЕТЬОЇ ХВИЛІ ЕМІГРАЦІЇ В ОРГАНІЗАЦІЇ АКМЕОЛОГІЧНОГО СЕРЕДОВИЩА.....	57
<i>Гомонюк В.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ БІЗНЕС-ПЛАНУ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЕКТУ.....	59
<i>Грищук А.М., Євтушок О.В.</i> ПОСТАТЬ МЕНЕДЖЕРА ЯК ЛІДЕРА В ПРОЦЕСІ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ЗМІН.....	61
<i>Гронська Н.С.</i> МОТИВИ ЗМАГАНЬ СФЕР МЕНЕДЖМЕНТУ.....	63
<i>Гузенко І.М.</i> ВАЖЛИВІСТЬ КАПЕЛАНСЬКОЇ ОПІКИ ВІЙСЬКОВОСЛУБОВЦІВ У ЗСУ.....	66
<i>Гурлева Т.С.</i> ДІАЛОГ ЯК ВИКЛИК СУЧАСНОСТІ: ПСИХОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ВИБУДОВУВАННЯ.....	68

<i>Данилевич Н.М.</i> ПСИХОЛОГІЯ ЛІДЕРСТВА В СУЧАСНОМУ СВІТІ.....	70
<i>Жигайло Н. І.</i> РЕКТОР УНІВЕРСИТЕТУ ВОЛОДИМИР МЕЛЬНИК ЯК ПРАВДИВИЙ ЛІДЕР І ДЕРЖАВОТВОРЕЦЬ.....	72
<i>Закалик Г., Шувар Н.</i> ЛІДЕРСТВО ЯК ВАЖЛИВИЙ ФАКТОР УСПІХУ ОСОБИСТОСТІ.....	75
<i>Захарчин Г.М.</i> ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА КУЛЬТУРА І ДУХОВНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК СУЧАСНІ ЧИННИКИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ.....	77
<i>Глечко А., Максимець Ю.</i> ДУХОВНИЙ ІНТЕЛЕКТ ТА ЦІННОСТІ ЛІДЕРА	79
<i>Льченко В.С.</i> ЦІННІСНІ ОРІЄНТИРИ ЛІДЕРА В ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СУСПІЛЬСТВІ.....	81
<i>Карпінська Р.</i> ЛІДЕРСТВО В МЕДИЦИНІ.....	85
<i>Киричук Г., Киричук В., Киричук О., Криськув М.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ДУХОВНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДІ.....	87
<i>Козак О.В.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЛІДЕРСТВА УЧНІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	88
<i>Кононенко О.І.</i> КАТЕГОРІЯ «НАДСИТУАТИВНОЇ АКТИВНОСТІ» ДЛЯ РОЗУМІННЯ ФЕНОМЕНУ ПЕРФЕКЦІОНІЗМУ ОСОБИСТОСТІ.....	91
<i>Кравчик М.Б.</i> ІНСТИТУТ НЕДІЙСНОСТІ ШЛЮБУ У СИСТЕМІ СІМЕЙНОГО ПРАВА	92
<i>Куса А.Є.</i> ПІДПРИЄМНИЦЬКА ТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ.....	94
<i>Лозинський Р.</i> ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЛІДЕРА В ПОЛІТИЦІ.....	96
<i>Макаренко С.С., Германович О.Р.</i> ВПЛИВ ДУХОВНОСТІ НА КАР'ЄРНІ ДОСЯГНЕННЯ ОСОБИСТІСНОГО ТА ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ... ..	97
<i>Марченко Ю.Г.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ТЕХНІКИ ВЕДЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ПЕРЕГОВОРІВ ДЛЯ УСПІШНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА ЛІДЕРСТВА.....	99
<i>Мельничук Т.І.</i> МЕТОДИ ТА ФОРМИ СОЦІАЛЬНО – ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ СІМ'Ї В УСИНОВЛЕННІ У КРОС-КУЛЬТУРНОМУ ВИМІРІ.....	102
<i>Михасюк І.Р., Лукашенко Т.В.</i> ЗАВДАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ БІЗНЕС-ПРОЕКТІВ В УКРАЇНІ.....	104
<i>Міщук Н.В.</i> МОТИВАЦІЯ ОТРИМАННЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ МОЛОДІ НА РИНКУ ПРАЦІ.....	106
<i>Мних О.Б., Костюк О.С., Далик В.П.</i> РОЗШИРЕННЯ ПРЕДМЕТУ НАУКОВО-ПРИКЛАДНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ЦІННІСТЬ МАРКЕТИНГОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ В ЦИФРОВІЙ ЕКОНОМІЦІ.....	108
<i>Моргун В.Ф.</i> ОСВІТНІЙ МЕНЕДЖМЕНТ АНТОНА МАКАРЕНКА – ОАЗИС ДЕМОКРАТІЇ В ПУСТЕЛІ ТОТАЛІТАРИЗМУ.....	110
<i>Мороз Л.І.</i> ВПЛИВ ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНИХ ЧИННИКІВ НА ПРАЦЕЗДАТНІСТЬ ЛЮДИНИ.....	114
<i>Назаренко Р.О.</i> БІЛЬШЕ ДАВАТИ НІЖ БРАТИ АБО НАВИКИ ПРИТАМАННІ СПРАВЖНІМ ЛІДЕРАМ.....	116
<i>Неук К.В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ПСИХІЧНИХ СТАНІВ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ПІСЛЯ ПОВЕРНЕННЯ ІЗ ЗОНИ БОЙОВИХ ДІЙ.....	117
<i>Огірко О.В., Лучків о. М., ЧСВВ, Андрушко В.Т.</i> ДУХОВНІ АСПЕКТИ ПСИХОЛОГІЇ БІЗНЕСУ.....	119
<i>Осипчук О.О., Данилевич Н.М.</i> РОЛЬ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИХ МЕТОДІВ У ФОРМУВАННІ ЛІДЕРСЬКИХ НАВИКІВ.....	124
<i>Осідач О.</i> РЕЗУЛЬТАТИ МІЖНАРОДНОГО ПРОЕКТУ ПРО РОЛЬ КЕРІВНИКА У ВИКОРИСТАННІ ПОТЕНЦІАЛУ ПРАЦІВНИКІВ.....	126
<i>Пилипович С.О.</i> ЦІННОСТІ ЛІДЕРА В СУСПІЛЬСТВІ ОЧИМА СУЧАСНОЇ МОЛОДІ..	129
<i>Полюга Р.Л.</i> ЛІДЕР ЯК РУШІЙ СОЦІАЛЬНОГО ПОСТУПУ.....	131
<i>Радчук Г.К.</i> НЕФОРМАЛЬНА ОСВІТА ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ЛІДЕРСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ ОСОБИСТОСТІ.....	133

<i>Рашковська І.В.</i> ВИХОВАННЯ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ ШКІЛЬНОЇ МОЛОДІ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ.....	135
<i>Рижак Л.</i> ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНЕ СУСПІЛЬСТВО: ЗАПИТ НА КРЕАТИВНУ ЛЮДИНУ.....	136
<i>Савчин М.В.</i> СОЦІАЛЬНЕ ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ ЯК ПРЕДМЕТ ТЕОРЕТИЧНОГО АНАЛІЗУ ТА ЕМПІРИЧНОГО ВИВЧЕННЯ.....	138
<i>Сибірна Р.І., Сибірний А.В., Хомів О.В.</i> , ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСТВА У СУСПІЛЬСТВІ.....	142
<i>Скальська Л.О., Горбачов В.О.</i> ЛІДЕРСЬКІ ЗДІБНОСТІ НАУКОВЦЯ ЯК РУШІЙНА СИЛА РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА.....	145
<i>Стасюк М.М.</i> ПРОГРАМА РОЗВИТКУ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ: ГЕШТАЛЬТ- ПІДХІД.....	147
<i>Стефанишин О.В., Стефанишин Р.І.</i> КОНКУРЕНТНІСТЬ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДІ ТА ЗАХИСТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ.....	148
<i>Сулик Я.М.</i> РОЛЬ МОТИВАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ.....	151
<i>Теребух М.І.</i> ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ - ЯК НЕОБХІДНА ПЕРЕДУМОВА ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ.....	153
<i>Терлецька Н.В., Терлецька М.В.</i> ГАРМОНІЯ ВІРИ І МЕДИЦИНИ В БІОЕТИЦІ ЯК ОСНОВА ДІЯЛЬНОСТІ ЛІКАРЯ.....	155
<i>Терлецька Ю.М.</i> СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА НЕРІВНІСТЬ І ПСИХОЕКОНОМІЧНА ДЕПРИВАЦІЯ ГРОМАДЯН.....	156
<i>Феицур Р.В., Шшиковський С.В.</i> ОПТИМІЗАЦІЯ ПЛАНУВАННЯ ПРОГРАМИ ПРОЕКТНО-ОРІЄНТОВАНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ.....	158
<i>Хоминець В.В., Данилевич Н.М.</i> ПСИХОЛОГІЯ БІЗНЕСУ: НАПРЯМКИ, СФЕРИ ТА ПРАКТИКИ.....	160
<i>Хоронжій А.Г.</i> ДУХОВНА ОСОБИСТІСТЬ.....	162
<i>Худолій А., Жигайло В.</i> ПОЛІТИЧНЕ ЛІДЕРСТВО США.....	163
<i>Чернецька Д.О.</i> ТЕАТР ІМ. М. ЗАНЬКОВЕЦЬКОЇ – КУЛЬТУРНИЙ ЛІДЕР НАШОГО МІСТА.....	165
<i>Шшиковський С.В., Маніла А.-Л. А.</i> , ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ СУБ'ЄКТА ГОСПОДАРЮВАННЯ.....	168
<i>Щерба Г.І.</i> РОЗВИТОК МОЖЛИВОСТЕЙ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ ТА ЄС НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ.....	170
<i>Янчук А.М., Данилевич Н.М.</i> ВИКЛИКИ СУЧАСНОГО БІЗНЕСУ.....	172